

מ"ת 8533/12/16 - מדינת ישראל נגד מ א (עציר) - בעצמו

02 ינואר 2017

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 8533-12-16 ישראל נ' א(עציר)
מ"י 3181-12-16
ת"פ 8553-12-16

לפני כבוד השופטת שוש שטרית
המבקשת:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מורן אברג'ל והמתמחה יואל עשור

נגד
המשיב:
מ א (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ליאור חיימוביץ'

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע שתי עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם וכעולה מכתב האישום.

בדין שהתקיים ביום 12.12.2016, הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה שלעילת מעצר ונוכח אינדיקציות בנוגע לעברו הנפשי של המשיב, התבקש הפסיכיאטר המחוזי להגיש חוות דעת פסיכיאטרית ושרות המבחן התבקש להגיש תסקיר מעצר תוך שהודגש הצורך בבחינת שילובו של המשיב במסגרת טיפולית.

מחוות הדעת הפסיכיאטרית אותה הגיש הפסיכיאטר המחוזי, עולה כי המשיב אינו כשיר לעמוד לדין וכי במהלך העבירות המיוחסות לו לא היה במצב פסיכוטי עקב פגיעה קוגניטיבית קשה בזיכרון, בריכוז ומשמעות מעשיו ולא היה יכול למנוע זאת או לצפות את התוצאות הנובעות ממעשיו.

ב"כ המשיב טען כי מדובר במי שנמצא על ידי הפסיכיאטר המחוזי כלא אחראי למעשיו ולא כשיר לעמוד לדין.

ב"כ המדינה מצידה טוענת להעדר בהירות בחוות הדעת, ביחס לאחריותו של המשיב לעמוד לדין.

בהינתן המחלוקת בין הצדדים באשר לתוצאות חוות דעתו של הפסיכיאטר המחוזי, שומה על בית המשפט לבחון את הדברים שלפניו בהליך המעצר וללכת בדרך אותה התווה בית המשפט העליון בבש"א 509/12 **מדינת ישראל נ' פלוני**,

שם נדרש בית המשפט לממשק שבין דיני המעצרים והדין העוסק בחולי נפש ו/או בפגועי מוח ונקבע כי על השופט הדן בהליכי מעצר לבחון את סוגיית המעצר לפי דיני המעצרים (ראיות לכאורה, עילת מעצר וחלופת מעצר) והחשוב בענייננו הוא שבית המשפט של המעצרים לא קובע אם הנאשם כשיר לעמוד לדין או היה אחראי למעשיו ואלה צריך שיתבררו במסגרת התיק העיקרי.

מכאן, וכאמור, יש לבחון העניין בפניי על פי דיני המעצרים. כאמור, אין חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

תסקיר שרות המבחן שהוגש, סוקר באופן מעמיק ומפורט קורותיו של המשיב, בניסיונות שלא צלחו לשילובו של המשיב בהליכים טיפוליים ומסגרות טיפוליות שונות, במאפייני אישיותו של המשיב, התמכרותו לאלכוהול והפגיעה הקוגניטיבית הקשה ממנה הוא סובל, ולרבות עברו הפלילי, הכולל עבירות סמים, אלימות, הפרת הוראה חוקית ותקופות מאסר אותן ריצה.

בסופם של דברים, השירות מתרשם מרמת סיכון גבוהה להתנהגות עוברת חוק בתחום האלימות ושימוש בחומרים ממכרים על ידי המשיב ומכאן שלא בא בהמלצה לשחרורו ממעצר או לשילובו במסגרת טיפולית כלשהי נוכח ניסיונות העבר שלא צלחו.

השירות המליץ לשקול העברתו של המשיב למתקן מב"ן בכלא רמלה, שכן מתקן זה פועל בכפוף לבית החולים באר יעקב שהינו בעל אוריינטציה שיקומית בתנאי השגחה מלאים המתאימים למשיב.

בהינתן הדברים האמורים בתסקיר שרות המבחן, בהינתן ראיות לכאורה ועילת מעצר, והגם שהבאתי בחשבון חוות דעת הפסיכיאטרית של הפסיכיאטר המחוזי, אין מנוס אלא להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו.

מעצרו של המשיב יהיה במתקן מב"ן ועל שב"ס לעשות ככל שניתן כי שהותו של המשיב במעצר תהא בכלא רמלה וכמומלץ על ידי שרות המבחן.

בקשות ב"כ המשיב להקדים את הדיון בתיק העיקרי צריך ויבואו בפני המותב הדן בתיק העיקרי שכן אין באפשרותו של מותב זה להורות כמבוקש.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום ד' טבת תשע"ז, 02/01/2017 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית , שופטת בכירה